

6000 let nepretrganega življenja (Večer, 13. okt. 2012: 21)

V tem članku novinarja S. Podbrežnika zvemo za izvrstno idejo dr. Jelke Pirkovič, da namreč potrebuje Ptuj (boljše bi bilo Slovenija na Ptuj) »...veličasten, lep, nov, krasen arheološki muzej.« Zakaj? »Zato, ker je Ptuj arheološki biser«, še dodaja.

Žal pa bistvo vsebine pokvari na koncu članka »skrpucalo« novinarja (oziroma delno prikrita navedba dr. I. Žiška), ki se konča v skladu s sprenevedanjem naših poklicnih zgodovinarjev. Dr. Žižek namreč ponovi že sto let staro lajno: »...pritisk germanskih plemen z vzhoda, ki jih pred sabo potiskajo Huni, je velik in že smo v času preseljevanja narodov.« (Uradno ime za to je teorija preseljevanja) Ker bi bilo za akademski naslov dr. Žiška očitno neprimerno, da bi svojo misel dokončal, prepusti to novinarju, ki njegov stavek pove do konca (ali pa napačno postavi narekovaje!?): »Trideset let po odhodu Langobardov iz Panonije ta prostor poselijo avarsko-slovanska plemena.«

Če bi bila etnogeneza Slovencev (Sloveni in ne Slovani) **tako enostavna, ne bi potrebovali poklicnih zgodovinarjev...Zato je potrebno za bralce navesti nekaj dejstev v korist teorije staroselcev, da bodo spoznali, kako nam »perejo« možgane oziroma z bralci manipulirajo tudi na tem področju. (dr. Žižek seveda pozna vse spodaj navedene in še mnoge druge avtorje, le da se spreneveda kot da jih ni!)** : (1) Mario Alinei in coa.(1996 in 2002) v monografiji **Izvor evropskih jezikov** pove tudi, da so Slovenci kot drugi indoevropski narodi na tem prostoru že od železne oziroma bronaste dobe; (2) Jurij Venelin (1841 v ruščini in 2009 v slovenščini) v knjigi **Starodavni in današnji Slovenci** navaja tri vojne Rimljanov s Slovenci (Sclavus – Veneti, Karni, Krajnci, istri, Reti, Noriki, Vindeličani, Panonci...)med leti 32. pred. n.št. in 9. l. n. št. Navaja pa tudi Livija (59 pr. n. št. – 17 n. št.), da so se odposlanci **Krajncev**, Istrov in Japidov (**Carnolum**, Istrorum et Japydum) pritoževali senatu v Rimu nad vojaškimi akcijami rimske vojske...; (3) Velej Paterkul, udeleženec, torej očividec teh vojn, nadrobno opisuje dogajanja...(4) Šuman in coa. navajo v knjigi **Slovenci** (2011) niz argumentov v korist teorije staroselcev (čeprav predstavijo tudi nasprotno teorijo); (5) A. Vranec omenja ime Slovenieh že leta 1571; (6) Adam Bohorič pa leta 1584 zapiše: »Vsi pa, ki so dosihmal zgodovino pisali inu v jej preiskovali izvor inu običaje ludstev, vsi v tem soglašajo, da so Heneti, Veneti, ali Vendi, Vindi, Vandali inu Slovenci isto ljudstvo ter enega inu istega izvora.« Podobno so pisali Šafarik, V. Vodnik, J. Kopitar, M. Ravnikar, v novejšem času pa M. Bor, J. Šavli in pater I. Tomažič...(7) Zelo jasen je bil tudi učeni Trubar (Rotar, J. 1988) s svojim stavkom: » Lubi Slovenci...« Torej ne Slovani, ampak Sloveni, s čimer je pokazal, da je Slovence ločeval od Kroatov, Serbov, Slovakov, Čehov...(8) Prokopij imenuje Retijce in Panonce Sclavince, ki jih je Attila leta 454 iztrgal Rimskemu imperiju in so si nato do Karla velikega, tj. 400 let vladali sami. (Zgod. Slovenov-Slovencev torej le niso bile samo imperialne in roparske vojne...(9) Monografijo H. **Weltgeschichte** je napisala skupina 34 nemških zgodovinarjev, ki prištevajo (Slo)-Venete med nosilce Halstatske kulture in kulture La-Tene, katerih center je bil v Estah (glej tudi Bor, Šavli, Tomažič). Za ozemlje Sclavinie štejejo tudi ozemlja Hrvaške, Slovenije, Dalmacije, Bosne vse do Makedonije...(10) Tik pred 1. svet. vojno je nemški zgodovinar zapisal: »Nemška kultura (jezik) je sekundarnega izvora, primarna je le kultura Grkov in Slovenov?!« (11) Tako za novinarja kot dr. Žiška pa bi dodal še (žal ne morem naštevati podrobnosti zaradi omejenega prostora, več najdejo bralci na Rajtmajer.si): Langobardska Panonija je obsega vse ozemlje od Donave do Save in še čez; in ko so se Langobardi selili v Italijo, so seboj vodili tudi dele srednjih Posavcev, ki so tam

ustanovili kraje-vasi s slovenskimi imeni, ki obstajajo še danes. Že iz naštetih dejstev je jasno, kako neznanstveno se izraža dr. Žižek, ko omenja le teorijo preseljevanja v 6. stoletju...

Druga pomanjkljivost tega članka pa je navedba imena Slovani za čas antike oziroma zgodnjega sred. veka. Izraz Slovan, Slovani, ki je izpeljanka iz Slovaeni, je kot genus neustrezen prevod imena Sclavus (Sloveni, Vindiš, Slovaki...) za zgodovinski čas pred letom 1913. (To je zapisano tudi v dokumentih SAZU) «Skovan» je bil na češkem leta 1813 (Primec, Pohlin) z nacionalno političnimi nameni Čehov do Slovakov, v pomenu: »...saj smo vsi Slovani.« Slovaki so pravzaprav ostanki Slovenov, ki so se v času Rimskih okupacijskih vojn proti Slovenom (Karnom, Noričanom, Panoncem) preseljevali-bežali preko Donave. Celo dr. B. Grafenauer zapiše (1971): »Ime Slovani so si Slovenci izposodili od Čehov šele v prvih desetletjih 19. st.«. Današnji zgodovinarji ne ločijo izvirnih imen od novih akademskih konstruktov. (Šuman, Slovenci, 2011: 196) Tako P. Štih najprej pove: »...**uporaba pojma Slovani za zgodnji srednji vek je vsekakor napačna**...«, nato pa: »...naseljevanje Slovanov - **o Slovencih v zg. sr. v. ne moremo govoriti**...(2008)«, da potem doda še: »...**Karantanci so govorili slovanski jezik**...« Izvirno ime je torej Sloveni, kot se imenujejo prebivalci Novgoroda. (Pavel J. Tulajev, 2000: 67) Podobno prevajajo tudi Srbi v svoj jezik Les Slaves kot Sloveni (F. Cont, 1989). Grško pomeni beseda Rheti SLOVENI (Rezijanci) preko besede slovo-rheton, Rheitia pa Slovenija in to že od 1. st. pred n.št. pa vse do propada Rimskega imperija.

Stancy Schiff v podlistku Večera Kleopatra (12. nov. 20012:26) opiše zgodovinarje, ki potvarjajo ali izpuščajo resna dejstva, tudi takole: »Po sodobnih merilih niso zgodovinarji, ampak polemiki, apologeti, moralisti, pisci basni, predelovalci, prepisovalci in pisuni.« Ker vsi pišemo za bralce, Vam prepuščam v lastno odločitev o tem, kdo je kdo?... (s pripombo, da je podpisani le strasten ljubitelj zgodovine, ki se ne prišteva med zgodovinarje; zato se opravičujem bralcem, če sem zapisal kaj narobe). Naj le še dodam misel raziskovalca Andreja Bremca, ki na osnovi svojih izkušenj pravi: » Kdo ima na pragu tretjega tisočletja pravico prikrivanja, cenzure misli, pisane in govorjene besede? Ali sploh še zmoremo priznanje preteklih zmot, laži in mnogih prikrivanj? Našim potomcem ostajamo dolžniki.«

Dolfe Rajtmajer